

РЕШЕНИЕ

№ 41947

гр. София, 15.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6887** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 10а, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Д. Ч. У., [дата на раждане] , гражданин на Федерална Република Н., чрез адв. К. С., САК, със съдебен адрес със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 6, офис 601, срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „Д“) от 13.06.2025 г., издаден от Л. П. - консул в посолството на Република България в [населено място], Н., по заявление на жалбоподателя с вх. № LOS 25000448 от 14.03.2025 г.

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен, необоснован и немотивиран, постановен в нарушение на материалния закон и несъответствие с на целта на закона. Излагат се съображения за нарушено право на зачитане на личния и семейния живот. Правят се възражения, че липсват фактически и правни основания, на база на които отказът е постановен. Не е извършен анализ на представените доказателства и писмени документи. Липсата на конкретно посочени факти и/или информация, с които да е мотивирано изявлението на органа за отказ за предоставяне на виза представлява нарушение на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и е основание за отмяна на оспорения административен акт, съгласно чл. 146, т. 3 от АПК, в какъвто смисъл е и трайната съдебна практика. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ.

В съдебно заседание жалбоподателят - редовно призован, не се явява, представлява се от

адв. С., който поддържа жалбата и моли съда същата да бъде уважена.

Ответникът - Консул в посолството на Република България в А. - Н. - редовно уведомен, не се явява, не се представлява, не представя становище по жалбата.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 14.03.2025г. със заявление с вх. № LOS 25000448 жалбоподателят Д. Ч. У., [дата на раждане] , гражданин на Федерална Република Н. е подал искане в Посолството на РБ в А. – Н., за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България (виза вид „D”). Към заявлението са приложени: Удостоверение № [ЕГН]/22.04.2023 г. на СО – район Т. за сключен граждански брак на 22.04.2023 г.; Удостоверение за раждане № [ЕГН]/13.05.2025 г. на В. Д. У.; Медицинска застраховка № 36132417303001399/14.11.2024 г.; Декларация по пар. 1, т. 20 от ДР на ЗЧРБ за осигуряване на жилище; нотариално заверени декларации по чл. 26, ал. 3 от ЗЧРБ от Д. Ч. У. и Д. М. Б. да Р.; Договор за наем от 21.01.2025 г.; копие от националния паспорт на чужденеца; свидетелство за съдимост на жалбоподателя; справка за аналитични сметки по клиентски номер и клон.

На 13.06.2025 г. Д. Ч. У. е получил отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, като в основанието за отказа е цитиран чл. 10, ал. 1, т. 9 и т. 17 от ЗЧРБ и е изписан текста на законовите норми - не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит и няма осигурена издръжка и необходимите задължителни застраховки през време на пребиваването си в страната и средствата, осигуряващи възможност за обратното му завръщане. Като допълнителна забележка е посочено, че анализът на събраните документи и фактите, свързани с пътуването, не доказва достоверно целта и условията за пребиваване, както и не че не са представени достатъчно надеждни средства за издръжка.

С жалба с вх. № 15313 от 18.06.2025 г. до АССГ жалбоподателят е оспорил отказа за издаване на виза.

В хода да съдебното производство се представиха следните писмени доказателства: от жалбоподателя - трудов договор на Д. М. Б. да Р.; извлечение от банковата сметка на Д. Ч. У..

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА по аргумент от чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ, подадена е в срок, от адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК — относно компетентност, форма, спазване на процесуалните правила, съответствие с материалния закон и целта му.

Съгласно чл. 8 и чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за пътуване и виза, когато такава се изисква, като визите се издават, съответно отказват, от дипломатическите и консулските представителства на страната. Редът за издаване е уреден в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (ПМС № 198/11.07.2011 г.). Съгласно чл. 27, ал. 6 от Наредбата консулските длъжностни лица извършват проверка на представените данни и документи, като преди решението по заявлението задължително го изпращат до Националния визов център за справки и консултиране по Визовата информационна

система. Съгласно чл. 34, ал. 1 от същата наредба виза не се издава, когато е налице някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ, а отказът се оформя във формуляр по образец (Приложение № 7), съдържащ мотиви и правно основание.

Съгласно Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ се изпраща чрез Дирекция "К. отношения" в службите за административен контрол на чужденците в Република България. Консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от Дирекция "К. отношения" въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност". Условията и редът за съгласуване на заявленията за издаване на визи се определят с инструкция на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" (чл.9е, ал.2 ЗЧРБ), вкл. визите за дългосрочно пребиваване по чл.15, ал.1 ЗЧРБ (чл.1, т.4 от Инструкция № ІЗ-2593 от 3 ноември 2010 г. за условията и реда за съгласуване на молби за визи). Министерството на външните работи чрез Дирекция "К. отношения" (ДКО) съгласува молбите за визи по с Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) и с Дирекция "Миграция" на Министерството на вътрешните работи (ДМ - МВР). Съгласуването се осъществява по електронен път чрез Системата за визов контрол (С.). Съобразно процедурата, уредена в Глава V-та от Инструкцията регистрираните в консулските служби на Република България молби за визи по чл. 1, т. 4 се изпращат чрез С. в ДКО. Дирекция "К. отношения" в срок до три работни дни след получаване на молбите за визи ги изпраща на ДМ - МВР за съгласуване. Дирекция "Миграция" в срок от три работни дни изпраща до териториалните поделения "Миграция" постъпилите молби за визи по чл. 1, т. 4 или от своя страна извършва необходимите проверки с оглед миграционния контрол, като писмено уведомява ДАНС с цел изготвяне на съвместно становище. Териториалните структури "Миграция" от своя страна предоставят постъпилите молби за визи по чл. 1, т. 4 на териториалните дирекции на ДАНС в срок до два работни дни. Дирекция "Миграция" в срок до тридесет работни дни след постъпването на молбите за визи по чл. 1, т. 4 и след съгласуване с ДАНС предоставя съвместното становище на ДКО. Съгласно чл.20 от Инструкцията консулските длъжностни лица издават или отказват издаване на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от ДКО въз основа на съвместното становище на Дирекция "Миграция" - МВР, и ДАНС.

Граматическото тълкуване на разпоредбите относно съгласувателната процедура между ДКО-МВнР, Дирекция «Миграция» - МВнР и ДАНС указват на предоставяне на становище от страна на Дирекция «Миграция» и ДАНС. Т.е. касае се за акт, който не е задължителен за административния орган, водещ производството. Изискваното съгласуване е част от процедурата по издаване на виза. Без изпълнението на тази процедурата ще е налице процесуално нарушение, но предоставените становища не са задължителни за административния орган.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган — завеждащ „Консулска служба“ при Посолството на Република България в А. - Н., оправомощен със заповед № 4/10.01.2025 г. /л. 25/ на посланика на Република България в А. и Заповед № 95-00-26 /16.01.2025 г. на министъра на външните работи /л.26/, поради което съдът намира, че отказа е издаден от компетентен орган.

Актът е издаден в писмена форма, но е незаконосъобразен поради липса на мотиви — не

са изложени релевантни фактически и правни основания, въз основа на които е направен изводът за отказ. Изложените фактически основания са необосновани и в противоречие с доказателствата към административната преписка. Изводите на административния орган, че апликантът не доказва по убедителен начин целта и условията на пребиването и не представя достатъчно надлежни средства за издръжка са напълно необосновани и в пълно противоречие с доказателствата. На основание т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22. 04. 2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт.

Безспорно е, че чужденецът е член на семейство на български гражданин, тъй като същият има сключен официален граждански брак с българската гражданка Д. М. Б. да Р., поради което е съвсем нормално да желае да се събере със съпругата си. Бракът между двамата не е формален и не цели единствено придобиването на българско гражданство от страна на Д.. Това се доказва и от факта, че съпрузите имат дете, видно от Акта за раждане на В. Д. У.. Отказът за издаване на виза на чужденеца – съпруг и баща на български граждани пречатства правото му на личен и семеен живот, тъй като ограничава неговото придвижване до България и до семейството му.

Освен това безспорен е фактът, че съпругата на жалбоподателя е декларирала, че ще му осигури издръжка, за което има представени доказателства, както и такива, които удостоверяват наличието на наето жилище, поради което самото пребиваване на чужденеца няма да създаде утежнения нито за бюджета на страната, нито пък са налице никакви данни, че ще мигрира към трета страна, която и да е тя.

Наличието на реално сключен граждански брак, е предпоставка за издаване на виза на жалбоподателя на основание чл. 24, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ.

По делото е разпитана като свидетел Д. М. Б. да Р., която потвърждава, че брака ѝ с жалбоподателя не е формален и дава сведения къде живеят. Заявява, че двамата имат дете на 6 месеца.

В същото време, макар и да не се сочи, като мотив, очевидно отказа е повлиян от проверката извършена от ДАНС и Дирекция „Миграция“, като становището на ДАНС е положително, а Дирекция „Миграция“ са изразили отрицателно становище. Както се посочи по-горе становищата, дадени по съгласувателната процедура, не са задължителни за административния орган.

Изразеното отрицателно становище на Дирекция „Миграция“ е мотивирано с твърдение, че средствата на съпругата на чужденеца, която е заявила, че ще поеме издръжката му, са недостатъчни за финансово осигуряване на семейството им за времето, през което чуждият гражданин ще пребивава на територията на Република България. В хода на производството се представиха доказателства относно наличността по банковата сметка на чужденеца, която след превалутиране в български лев възлиза на 21635,11 лв. (18 700 385.97 нигерийски найри). Тази сума е достатъчна, за да покрие издръжката на чужденеца до изтичане на визата. Освен това е доказано, че съпругата на жалбоподателя работи по трудов договор и получава трудово възнаграждение, а в момента доходите ѝ са от обезщетение за майчинство, което е още едно основание да се приеме, че финансовото им състояние е стабилно и може да осигури издръжката на семейството през периода на пребиваване на чужденеца в страната.

От страна на ответника, включително и в хода на съдебното производство, не се представиха каквито и да е доказателства, обосноваващи основанието да откаже издаването на виза, а именно, че целта и условията на планирания престой не са

обосновани и че няма достатъчно средства за издръжка. Напротив, доказателствата сочат за обратното.

Анализът на доказателствата и посоченото в обжалвания акт води до решаващия извод, че издаденият на 13.06.2025 г. отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „Д“) от 13.06.2025 г., издаден от Л. П. - консул в посолството на Република България в [населено място], Н., не съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2, вр. чл. 1 АПК, понеже не съдържа мотиви, обосноваващи прилагане на нормата на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 9 от ЗЧРБ.

Горното обуславя отмяната на отказа. На основание чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК преписката следва да бъде изпратена на същия административен орган за ново произнасяне по заявлението от Д. Ч. У., [дата на раждане] , гражданин на Федерална Република Н. за изпълнение на дадените с настоящото решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на закона.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 43 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „Д“) по заявление с вх. № LOS 25000448/14.03.2025 на Д. Ч. У., [дата на раждане] , гражданин на Федерална Република Н., постановен от Л. П. - консул в посолството на Република България в [населено място], Н..

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне в 30 – дневен срок по заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „Д“) с вх. № LOS 25000448/14.03.2025 на Д. Ч. У., [дата на раждане] , гражданин на Федерална Република Н., при спазване на дадените с настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването.